

[Indenrigsministeren]

godt kendskab til de mennesker, som henvender sig, og som kan have brug for hjælp.

Er der behov for at henvise til mere specialiseret behandling, så kan man henvise til forskellige sygehusafdelinger, til psykologer m.v., og her kommer så de foreslåede sexologiske behandlingscentre ind i billedet.

Med hensyn til forslaget om oprettelse af fire sexologiske behandlingscentre skal jeg straks sige, at jeg ikke mener, sådan som jeg også sagde i foråret om det samme forslag, at tiden er inde til fra centralt hold, fra folketingets side at påbyde amtskommunerne en sådan udbygning af deres sygehusvæsen. Jeg mener derfor ikke, at vi i den nuværende situation skal lovgive om oprettelsen af nye behandlingscentre i amtskommunerne med den konsekvens, at oprettelsen sker på bekostning af andre aktiviteter i sygehusvæsenet. Hvis man lokalt mener, der er behov for sådanne centre, så er der alle muligheder for at oprette sådanne centre. Hvis amtsrådene altså føler, at her er der et behov, de gerne vil dække, så er der mulighed for at gøre det. Men jeg mener altså ikke, at vi fra folketingets side skal pålægge amtskommunerne at gå ind i en sådan centeretablering, og jeg tror også, at amtsrådene vil være enige med mig i det. Jeg kan derfor ikke gå ind for dette beslutningsforslag.

Derimod finder jeg forslaget om oprettelse af et sexologisk behandlingscenter på rigshospitalet noget mere realistisk og tilpasset den nuværende situation. Det er derfor det forslag, jeg vil beskæftige mig med i det følgende, idet jeg håber, at de to forslagsstillere kan forenes med regeringen om at finde en løsning på disse ting.

Rigshospitalets psykiatriske poliklinik har siden 1974 behandlet mennesker med seksuelle problemer. Det sexologiske arbejde på rigshospitalet udføres imidlertid for en stor del af medarbejderne fra poliklinikken på helt frivillig basis, altså i deres fritid. Klinikken har i øjeblikket 66 personer i behandling, fordelt med 28 par og 10 enkeltpersoner, og vi må nok sige, at der er behov for en sådan behandling. Antallet af mennesker, der henvises til behandling, er i dag så stort, at klinikken ikke kan klare efterspørgslen, og der har en tid været venteliste på at komme til. Klinikken har derfor for tiden lukket for tilgang af patienter.

Det fremsatte forslag indebærer, at denne frivillige klinikvirksomhed udbygges til et egentligt behandlingscenter med en tværfaglig bemanding med læger eller psykiatere, psykologer og socialrådgivere. Centeret skal som nævnt fungere som et henvisningssted for svære sexologiske lidelser, som ikke kan behandles i praksissektoren, og som ikke kan behandles på de almindelige sygehusafdelinger. Centeret skal medvirke til undervisning og videreuddannelse af behandlere i primærsektoren, og centeret skal forske i sexologi.

Jeg er positiv over for tankegangen i dette. Jeg tror, det er rigtigt at forsøge at oprette et sådant sexologisk behandlings- og forskningscenter, om jeg så må sige permanent og uden for fritiden for lægernes vedkommende, i hvert tilfælde på rigshospitalet, for at søge at løse nogle af de problemer, der er, også fordi et sådant center gør det muligt at fastholde og bedre udnytte den sexologiske ekspertise, som er oparbejdet i dag på rigshospitalet. Det vil herfra være muligt at kanalisere denne viden ud i de enkelte amtskommuner, men også ud til de praktiserende læger, sådan at behandlingen af patienterne kan blive bedre landet over.

Oprettelsen af et sådant center må imidlertid ikke, så vidt jeg kan se, ske på bekostning af andre lige så vigtige aktiviteter på rigshospitalet. Det må derfor – og det vil jeg så gøre – undersøges, hvor stort behandlingsbehovet er, hvordan centeret skal bemannes og kan bemannes, hvordan det kan indrettes og indpasses i rigshospitalets struktur, og sidst, men ikke mindst, hvordan aktiviteten, som i forslaget er anslået til at ville koste 3 mill. kr., og det er jeg i og for sig ikke uenig i, kan finansieres.

Vi har allerede fra indenrigsministeriets side, også fordi der har været forslag fremme på et tidligere tidspunkt, indledt et samarbejde med rigshospitalet om en undersøgelse af disse ting, og rigshospitalet vil derfor komme med forslag til, hvordan et sådant center vil kunne etableres.

Jeg er altså positiv over for indholdet af dette forslag, fordi jeg er helt klar over, at der er problemer på området. Jeg er som sagt i gang med at arbejde for, at et sexologisk behandlings- og forskningscenter kan oprettes på rigshospitalet.

Jeg er derimod ikke særlig glad for forslagens form, forstået sådan, at der skal lovgives